

- člen 5(1) Uredbe Sveta 1954/2003 naj se v delu, v katerem je odpravljena prepoved dostopa španskih ladij do vod Azorov za ribolov tune ali tuni podobnih vrst, razglasi za ničnega;
- zadeva naj se vrne Sodišče prve stopnje, če Sodišče meni, da glede na stanje postopka ne more izdati končne sodbe; in
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov, ki so Região Autónoma dos Açores nastali zaradi postopka na prvi stopnji in zaradi te pritožbe.

Sedmič, Sodišče prve stopnje je s tem, ko ni, bodisi skupaj bodisi ločeno, upoštevalo dejavnikov, na katere se je sklicevala pritožnica, napačno uporabilo pravo.

- (¹) Uredba Sveta (ES) št. 1954/2003 z dne 4. novembra 2003 o upravljanju ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2847/93 in razveljavitvi uredb (ES) št. 685/95 in (ES) št. 2027/95 (UL L 289, str. 1).
- (²) Uredba Sveta (ES) št. 2347/2002 z dne 16. decembra 2002 o določitvi posebnih pogojev dostopa in z njimi povezanih pravil za ribolov globokomorskih staležev (UL L 351, str. 6).
- (³) Uredba Sveta (ES) št. 685/95 z dne 27. marca 1995 o upravljanju ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti (UL L 71, str. 5).
- (⁴) Uredba Sveta (ES) št. 2027/95 z dne 15. junija 1995 o vzpostavitvi sistema upravljanja ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti (UL L 199, str. 1)

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja sedem pritožbenih razlogov v utemeljitev svoje pritožbe zoper zgoraj navedeno sodbo Sodišča prve stopnje.

Prvič, Sodišče prve stopnje je s tem, ko je ugotovilo, da varstvo, ki ga ima pritožnica v skladu s členom 299(2) ES, ne zadošča za to, da bi bilo dokazano, da izpodbijane določbe pritožnico individualno zadevajo, napačno uporabilo pravo.

Drugič, Sodišče prve stopnje je nepravilno ugotovilo, da imajo le države članice, ne pa tudi regionalni organi, pravico braniti splošni interes svojega ozemlja.

Tretjič, Sodišče prve stopnje je s tem, ko ni razlikovalo med ekološkimi in gospodarskimi dejavniki, napačno uporabilo pravo.

Četrtič, Sodišče prve stopnje je s tem, ko je ugotovilo, da izpodbijane določbe nimajo škodljivih učinkov za staleže rib in morsko okolje na Azorih, in posledično za preživetje ribolovnega sektorja v regiji, napačno uporabilo pravo.

Petič, Sodišče prve stopnje je s tem, ko je ugotovilo, da učinek izpodbijanih določb na zakonodajna in izvršilna pooblastila pritožnice nima za posledico, da bi določbe pritožnico individualno zadevale, napačno uporabilo pravo.

Šestič, Sodišče prve stopnje je s tem, ko je ugotovilo, da je tožba pritožnice nedopustna, ker pritožnica nima na voljo drugih učinkovitih pravnih sredstev, napačno uporabilo pravo.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 9. oktobra 2008 vložil Conseil d'État (Francija) – Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé – Intervenient: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires proti Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Zadeva C-446/08)

(2008/C 327/27)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé

Tožene stranke: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 2002/46/ES z dne 10. junija 2002⁽¹⁾, zlasti njena člena 5(4) in 11(2), razlagati tako, da države članice, če mora načeloma Komisija opredeliti mejne količine vitaminov in mineralov v prehranskih dopolnilih, ostanejo pristojne, da na tem področju sprejmejo predpise, dokler Komisija ne sprejme zahtevanega predpisa Skupnosti?

2. Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

a) ali morajo države članice, če morajo pri določitvi teh mejnih količin upoštevati določbe členov 28 ES in 30 ES, upoštevati tudi merila, opredeljena v členu 5 Direktive, vključno z oceno tveganja na podlagi splošno priznanih znanstvenih spoznanj na področju, za katero je še vedno značilna relativna negotovost?

b) Ali lahko država članica določi mejne količine, če, kot v primeru fluora, ni mogoče natančno ugotoviti vnosa vitaminov in mineralov iz drugih virov prehrane, zlasti vode iz pipe, za vsako skupino potrošnikov po posameznih ozemljih? Ali lahko v tem primeru določi ničto stopnjo, če so dokazana tveganja, brez uporabe zaščitnega postopka iz člena 12 Direktive z dne 10. junija 2002?

c) Ali se lahko država članica pri določitvi mejnih vsebnosti, če je mogoče na podlagi člena 5(1)(a) Direktive upoštevati različno občutljivost posameznih skupin potrošnikov, opre tudi na to, da bi ukrep, ki zadeva zgolj javnost, ki jo tveganje posebej ogroža, na primer ustrezno označevanje, lahko to skupino odvrnil od uporabe hrana, ki bi ji v manjših količinah koristilo? Ali se lahko zaradi upoštevanja različne občutljivosti za vse prebivalstvo uporabi mejna vsebnost, ki je prilagojena občutljivi javnosti, zlasti otrokom?

d) V kolikšni meri se mejne količine lahko določijo, če niso opredeljene varne količine zaradi ugotovljene nevarnosti za zdravje? Splošneje, v kolikšni meri in pod kakšnimi pogoji bi se lahko zaradi tehtanja upoštevanih meril določile občutno nižje mejne količine od dovoljenih varnih količin za ta hrana?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/46/ES [E]vropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih (UL L 183, str. 51).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. oktobra 2008 vložilo Svea hovrätt (Švedska) – Otto Sjöberg proti Åklagaren

(Zadeva C-447/08)

(2008/C 327/28)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Svea hovrätt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Otto Sjöberg

Tožena stranka: Åklagaren

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je lahko diskriminacija na podlagi državljanstva v določenih okoliščinah na nacionalnem trgu iger na srečo in loterije dovoljena zaradi nujnih razlogov v splošnem interesu?

2) Ali je mogoče, če restriktivna politika na nacionalnem trgu iger na srečo in loterije sledi različnim ciljem in če se eden izmed njih nanaša na financiranje družbenih dejavnosti, torej šteti, da slednje pomeni stransko ugodno posledico uvedene restriktivne politike? Če je odgovor nikalen, ali je vendarle mogoče to restriktivno politiko sprejeti, če cilja financiranja družbene dejavnosti ni mogoče šteti za njen glavni cilj?

3) Ali se država članica lahko sklicuje na nujne razloge v splošnem interesu za utemeljitev restriktivne politike, ki jo izvaja na področju iger na srečo, če družbe, ki jih nadzoruje država članica, tržijo igre na srečo in loterije, del dohodka katerih se vrne državi članici, in če je eden od ciljev tega trženja financiranje družbenih dejavnosti? Če je odgovor nikalen, ali je vendarle mogoče to restriktivno politiko sprejeti, če financiranja družbenih dejavnosti ni mogoče šteti za glavni cilj opravljenega trženja?

4) Ali je popolna prepoved trženja iger na srečo in loterije, ki jih v drugi državi članici organizira igralniška družba, ustanovljena v tej drugi državi članici, ki jo nadzorujejo organi te druge države članice, sorazmerna s ciljem nadzorovati in preverjati igralniške dejavnosti, če istočasno ne obstaja nobena omejitev trženja iger na srečo in loterij, ki jih organizirajo igralniške družbe, ustanovljene v državi članici, ki izvaja to restriktivno politiko? Kakšen je odgovor na to vprašanje, če je cilj te ureditve omejitev iger na srečo?